

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ĐAKOVU
Trg dr. Franje Tuđmana 2
31400 Đakovo

Poslovni broj: P-481/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, po sucu Petru Grguru, u pravnoj stvari tužitelja Slavka Lučana, OIB: 94321168898, zastupan po privremenoj zastupnici Dubravki Glavan, odvjetnici u Osijeku, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, iz Zagreba, Radnička cesta 50, zastupan po punomoćnici Maji Čuljak, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 3. rujna 2026. u nazočnosti privremenog zastupnika tužitelja i zamjenika punomoćnice tuženika, te uz javnu objavu presude, 8. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka Ugovor broj: 7610820792 od 10. listopada 2006., broj: Ou-779/06, sklopljen između tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 i tužitelja Slavka Lučana, OIB: 94321168898 i Ljiljane Lučan, OIB: 92447280063, za iznos od 31.697,01 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju NBH.

II. Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj: 9020288123 koji su sklopili II-tužiteljica Ljiljana Lučan po punomoći u ime i za račun I-tužitelja Slavka Lučan sa tuženikom Privredna banka Zagreb d.d. Radnička cesta 50 OIB: 02535697732, solemniziran po javnoj bilježnici Mirjani Borić Ov.6292/2016 dana 20. studenog 2019.

III. Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka uknjiženo ZALOŽNO PRAVO, temeljem solemniziranog UGOVORA O KREDITU br. 9020288123, br. OV-6292/16. od 06.04.2016. g., punomoći od 19. 04. 2016. g. na nekretnine upisane u A, zk.ul 1520 na kčbr..378/1 u iznosu od 17.077,87 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za EUR tečajne liste Hrvatske narodne banke s ugovorenim naknadama i troškovima i kamatom u visini od 6,00 % fiksna, godišnje za korist: PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D. (GRAD ZAGREB), OIB: 02535697732,

RADNIČKA CESTA 50, 10000 ZAGREB Nalaže se zemljišno knjižnom sudu brisanje ovog upisa.

IV. Ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Osijeku broj OVR-971/2019 od 29.studenog 2020.godine proglašava se nedopuštenom.

V. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, da tužiteljima Slavku i Ljiljani Lučan iz Dalja, Gorana Mihaljevića 7, naknadi parnični trošak u iznosu koji ćemo specificirati na kraju glavne rasprave sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana zaključenja glavne rasprave pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Slavku Lučanu, OIB: 94321168898 da tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 4.479,71 eura (četiri tisuće četristo sedamdeset devet eura i sedamdeset jedan cent) sa zateznim kamatama počevši od 8. listopada 2026. po stopi u smislu članka 29. stavak 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 1. siječnja 2023. navodi kako su zaključkom od 19. prosinca 2022. upućeni I-ovršnik Slavko Lučan, OIB: 94321168898 i III-ovršnica Ljiljana Lučan, OIB: 92447280063, da u roku od 15 dana od dana dostave zaključka pokrenu parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem ovoga suda broj: 70 Ovr-971/2019-2 od 29. studenog 2019., nedopuštenom.

1.1. Ukazuje da su stranke sklopile Ugovor o kreditu broj: 9020288123, poslovni broj: OV-6292/16. od 06. travnja 2016., te uknjižile založno pravo na nekretnine upisane u A, u iznosu od 17.077,87 eura u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za EUR tečajne liste Hrvatske narodne banke s ugovorenim naknadama i troškovima kamatom u visini od 6,00 % fiksna, godišnje za korist tuženika. Navodi da je iz Ugovora vidljivo da se radi o Ugovoru o kreditu za zatvaranje obveza po ugovoru broj: 7610820792, a radi se o Ugovoru o kreditu od 10. listopada 2006., broj: Ou-779/06, na temelju kojega se uknjižuje pravo zalogu na nekretnine u A, za kredit u iznosu od 31.697,01 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, sa svim kamatama, naknadama i troškovima, u skladu sa svim ostalim odredbama priloženog ugovora, proveden pod brojem Z-18763/2016 za iznos 31.697,01 CHF u korist tuženika.

1.3. Ističe da je založno pravo koje je tako upisano brisano, a brisovno očitovanje je zaprimljeno 16. kolovoza 2016. pod brojem Z-18763/2016 te je odmah po tome sklopljen novi ugovor za staru obvezu. Na taj način je tuženik „zaobišao“ odredbe o Zakona o konvalidaciji jer nije sklopio Dodatak ili Aneks ugovoru već je sklopio novi ugovor kao da prethodni, koji je glasio u CHF, nije ni postojao. Ukazuje da je tuženik iskoristio nepovoljan položaj tužitelja kao dužnika i sklopio Ugovor koji tužitelji/ovršenici da nisu bili u takvoj oskudici, nikada ne bi potpisali.

1.4. Tužitelj navodi da je Ugovor o kreditu broj: 9020288123 je sklopljen na 180 mjeseci, kredit je na iznos od 17.077,87 eura, a otplatna rata iznosi 144,11 eura plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za euro tečajne liste HNB važeće na da plaćanja prema otplatnom planu koji je uručen tužitelju. U bitnome nadalje navodi da kada se usporede iznosi iz Ugovora o kreditu iz 2006. koji je zatvoren kreditom iz 2016. proizlazi da tužitelji nisu ništa otplatili po obvezi iz kredita od 2006. Ugovorom o kreditu iz 2006. je preuzeta obveza za iznos od 31.697,01 CHF, a po ugovoru iz 2016. je obveza 17.077,87 eura , što preračunato CHF i EUR daje isti iznos.

1.5. Tužitelj nadalje navodi da sklapanjem navodno novog kredita banka je nezakonito zadržala za sebe nezakonito sav iznos više plaćenog anuiteta i kamata koje je nezakonito ustegla po kreditu iz 2006. čije obveza je glasila na CHF. U konkretnom slučaju Ugovor o kreditu je ništetan jer je ništetan predmet (valuta) i djelomično cijena (kamata) u kreditu. Osim ništetne valute i kamate, u ugovoru je određena ništetne su izlazne naknade, promjena općih uvjeta odlukom banke, zatezne kamate koje banka utvrđuje svojom odlukom, upitna je i ulazna naknada za obradu kredita. Na taj način je potrošač, ovdje tužitelj je stavljen u neravnopravan položaj prema drugoj ugovornoj strani, banci, jer je ugovorena anuitetna otplate, gdje se kod svakog povećanja kamate smanjuje udio glavnice, a povećava udio kamate, što dodatno opterećuje potrošača.

1.6. Ugovorom o kreditu od 10. listopada 2006. broj: Ou-779/06 tužitelj je preuzeo otplatu kredita u iznosu 31.697,01 CHF u kunskoj protuvrijednosti, te je uknjiženo založno pravo sa svim kamatama, naknadama i troškovima, u skladu sa svim ostalim odredbama priloženog ugovora, Z-18763/2016 za iznos 31.697,01 CHF u korist tuženika. Tuženik je tužiteljima predao na potpis unaprijed formulirane standardizirane Ugovore, te u njih uglavio niz nepoštenih ugovornih odredaba i to prije svega kao bitne sastojke Ugovora o kreditu, nepoštenu i ništetnu ugovornu odredbu članka 1., 3., 4., 5. i 7. Ugovora, kojim se ugovorna obveza povrata danog iznosa kredita vezuje uz špekulativnu valutu švicarski franak i to na način da je putem anuitetne otplate kredita, ova obveza povezana sa drugom nepoštenom i ništetnom ugovornom odredbom i to onom iz članka 4. Ugovora u kojoj je tužitelj uglavio promjenu kamatne stope na način da ista ovisi jedino i isključivo o jednostranoj odluci same banke bez navođenja ikakvih, a još manje jasnih i provjerljivih parametara na koji način će se kamata mijenjati.

1.7. Ugovor sa nepoštenim odredbama (valutna klauzula, jednostrano promjenjiva kamatna stopa, deprecijacija švicarskog franka i anuitetna otplata) je tuženik stavio u funkciju tako da se svi elementi kontinuirano mijenjaju odnosno povećavaju, tuženik je suprotno članku 6. ZOO-a (načelo jednake vrijednost činidaba) ostvarivao pravo iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato i to na štetu tužitelja, sve suprotno članku 81. stavak 1. ZZP/03

i članka 96. stavak 1. ZZP/07 i to iz razloga što je istovremeno rasla i kamata i glavnica obveze kao i sam anuitet.

1.8. Predmet ovog spora nije naknada štete zbog neosnovane ustege, niti stjecanje bez osnove iznosa koji su otplaćenu po kreditu iz 2006. nego isključivo utvrđenje ništetnim i Ugovora o kreditu broj: 761082792 od 10. listopada 2006. i kredita broj: 9020288123 od 16. travnja 2016. Ugovor o kreditu broj 7610820792 od 10. listopada 2006. za iznos od 31.697,01 CHF ništetan, pa kad se ova činjenica utvrdi u ovom postupku primjenom predloženih Zakona, Zakona o obveznim odnosima i Zakona o zaštiti potrošača i Direktiva EU, tada se ima smatrati prema navodima tužitelja da ugovor nije ni nastao. Brišu se posljedice takvog ugovora, a jedna od posljedica je i sklapanje Ugovora o kreditu broj: 9020288123 broj: OV-6292/16. od 06. travnja 2016., po punomoći od 19. travnja 2016. za iznos od 17.077,87 eura u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za EUR tečajne liste Hrvatske narodne banke. Zaključno, tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da Ugovor 9020228123 koji je sklopljen 2016. nije predmetom kolektivne tužbe P-1401/2012 Trgovačkog suda u Zagrebu niti može biti predmetom navedenog razmatranja jer niti se radi o periodu na koji se odnosi navedena tužba, niti se radi o tamo spornoj vrsti ugovornog odnosa, niti se spori odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi jer je ugovorena fiksna, niti valutna klauzula u CHF jer je ugovorena EUR valutna klauzula, te se radi o ugovoru koji je u potpunosti sklopljen sukladno Zakonu o zaštiti potrošača i Zakonu o potrošačkom kreditiranju.

2.1. Namjena kredita može biti zatvaranje neke obveze, ali da i ta obveza nema osnov, ugovor i dalje ostaje na snazi i valjan je jer se o samom ugovoru pregovaralo, svi elementi su valjani te ne postoji razlog ništetnosti ugovora koji su stranke sklopile 2016. Obrazlaže kako tužitelj nadalje ističe da bi ovaj ugovor bio ništetan u odnosu na kamate – kamate su fiksno određene, a kamate kao takove su dopuštene sukladno Zakonu o obveznim odnosima i sukladno ostaloj zakonskoj regulativi koja određuje poslovanje banaka kao kreditnih institucija.

2.2. Iz navedenog ponašanja i nespornih činjenica jedino se može zaključiti kako se tužitelj svjesno odlučio za predmetni ugovor sa svim njegovim uvjetima i odredbama, ocijenivši da mu isti sukladno njegovim potrebama i mogućnostima najviše odgovara. Navedeno ukazuje na činjenicu da su tužitelju bile jasne ugovorne odredbe i prava i obveze iz istog i to solemniziranog ugovora.

2.3. Obrazlaže kako Ugovor iz 2006. nije ništetan, te ukoliko bi sud proglasio neku od odredaba ništetnom zasigurno se ne radi o potpuno ništetnom pravnom poslu. Nema razloga da bi Ugovor 7610820792 od 10. listopada 2006. bio u potpunosti ništetan, moguće da bi određene odredbe to bile, no cijeli ugovor svakako nije bio ništetan.

2.4. U odnosu na navode tužitelja da je Ugovor o kreditu sklopio na način da o istom nije pregovarao i da nije mogao utjecati na njegov sadržaj odnosno ugovoriti bilo što drugo osim gotovog bankarskog proizvoda te zbog toga, prema pogrešnim i netočnim tvrdnjama tužitelja, ugovorena nepoštena ugovorna odredba u odnosu na kamate, ističe se kako treba imati na umu pravilo da se odredbe ugovora primjenjuju

onako kako glase, neovisno o tome što ga je sastavila jedna ugovorna strana i ponudila na potpis onoj drugoj. Zaključno, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

3. Radi utvrđenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je tijekom postupka detaljno pročitao spis te materijalnu dokumentaciju u spisu i to: rješenje Općinskog suda u Osijeku od 19. prosinca 2022., poslovni broj: Ovr-971/2019-42 (list 8-12 spisa), povijesni prikaz za kč.br. 378/1, k.o. Dalj (list 13-14 spisa), Ugovor o kreditu broj: 9020288123 (list 48-56 spisa), Ugovor o kreditu broj: 9012015302 (list 70-77 spisa) te najavu korištenja kredita (list 92 spisa).

3.1. Valja ukazati kako je sud rješenjem na ročištu održanom 3. rujna 2026. odbio dokazni prijedlog za saslušanjem Ljiljane Lučan, obzirom na činjenicu da nije pristupila na ročište na kojem je uredno pozvana, a ranije dostave tijekom postupka nisu bile uspješne. Štoviše sud je tijekom postupka utvrdio da privremena zastupnica nije u kontaktu sa tužiteljem niti sa Ljiljanom Lučan, niti je sa tužiteljem uspjela stupiti u kontakt, stoga bi daljnji pokušaji dostave Ljiljani Lučan očito bili protivni načelu ekonomičnosti postupka. Nadalje, za ukazati je kako je tuženik podneskom od 15. srpnja 2026. odustao od dokaznog prijedloga saslušanja svjedoka osobnih bankara. Isto tako, sud je rješenjem odbio dokazni prijedlog za saslušanjem svjedoka Radmile Čubrilović obzirom da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno i bez provođenja predmetnog dokaza, a izvođenje istog bilo bi odugovlačeće i protivno načelu ekonomičnosti.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Prvotno, čitanjem ovršnog spisa Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj: Ovr-971/2019, utvrđeno je kako su I-ovršnik Slavko Lučan i III-ovršnik Ljiljana Lučan, zaključkom Općinskog suda u Osijeku od 19. prosinca 2022., poslovni broj: Ovr-971/2019-42, upućeni da u roku od 15 dana od dana dostave predmetnog zaključka pokrenu parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem Općinskog suda u Osijeku 29. studenog 2019., poslovni broj: Ovr-971/2019-2, nedopuštenom.

5.1. Za ukazati je da je rješenjem Općinskog suda u Osijeku od 30. srpnja 2020., poslovni broj: Ovr-971/2019-2, ovršeniku Slavku Lučanu u navedenom ovršnom postupku postavljen privremeni zastupnik u osobi Dubravke Pešo (sada Glavan) odvjetnice u Osijeku. Dakle, imenovana odvjetnica je privremeni zastupnik samo tužitelja Slavka Lučana koji je sukladno zaključku Općinskog suda u Osijeku od 19. prosinca 2022., poslovni broj: Ovr-971/2019-42 pokrenuo parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a što Ljiljana Lučan nije učinila. Stoga sud primjećuje da je od samog početka ovog parničnog postupka privremena zastupnica pogrešno, omaškom navodila i Ljiljanu Lučan u svojstvu tužiteljice, uz Slavka Lučana. Navedeno je konstatirano na raspravnom zapisniku od 29. svibnja 2026.

6. Čitanjem ovršnog spisa Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj: Ovr-971/2019, utvrđeno je i da je rješenje o ovrsi na nekretninama doneseno na temelju ovršne isprave i to Ugovora o kreditu broj: 9020288123 od 6. travnja 2016.,

solemniziranog po javnom bilježniku Mirjani Borić 9. svibnja 2016., pod poslovnim brojem: OV-6292/16, a koji Ugovor je postao ovršan 20. studenog 2019.

7. Unatoč tome što je rješenje o ovrsi Općinskog suda u Osijeku 29. studenog 2019., poslovni broj: Ovr-971/2019-2, na nekretninama tužitelja doneseno na temelju ovršne isprave i to: Ugovora o kreditu broj: 9020288123 od 6. travnja 2016., solemniziranog po javnom bilježniku Mirjani Borić 9. svibnja 2016., pod poslovnim brojem: OV-6292/16, čitanjem predmetnog Ugovora o kreditu, konkretno članka 2. utvrđeno je da se kredit odobrava, između ostalog, za zatvaranje obveza po kreditu broj: 7610820792, stoga nije osnovan prigovor tuženika da predmet ovog postupka ne može biti utvrđivanje ništetnosti kako Ugovora o kreditu broj: 9020288123, tako i Ugovora o kreditu broj: 7610820792.

7.1. Valja također ukazati kako u spisu ne prileži Ugovor o kreditu broj: 7610820792. Tužitelj je na ročištu održanom 1. listopada 2024. predao u spis Ugovor o kreditu broj: 9012015302 sklopljen 10. listopada 2006., ovjeren po javnom bilježniku Biserki Arambašić pod poslovnim brojem: OU-779/06.

7.1. Čitanjem Ugovora o kreditu broj: 9020288123 od 6. travnja 2016., utvrđeno je kako je u članku 1. ugovoreno da se tuženik obvezuje tužitelju staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti do 17.077,87 eura po srednjem tečaju za EUR tečajne liste Hrvatske narodne banke važeće na dan korištenja kredita. Nadalje, člankom 4.1. predmetnog Ugovora o kreditu ugovoreno je da se tužitelj na kredit u otplati obvezuje plaćati tuženiku redovnu kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je fiksna i koja iznosi 6,00% godišnje, EKS 6,29%. Člankom 10. nadalje je ugovoreno, između ostalog, da u slučaju prijevremene otplate kredita, tužitelj je dužan platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini određenoj aktima tuženika važećim na dan prijevremene otplate.

7.2. Čitanjem dostavljenog Ugovora o kreditu broj: 9012015302 sklopljenog 10. listopada 2006., ovjerenog po javnom bilježniku Biserki Arambašić pod poslovnim brojem: OU-779/06, utvrđeno je da je u članku 4.1. ugovorena promjenjiva kamatna stopa i to na način da na kredit u otplati tužitelj se obvezuje platiti tuženiku kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci tuženika o kreditiranju građana, a koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 4,30 %. Nadalje, u članku 1. ugovoreno je da se tuženik obvezuje tužitelju staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 31.697,01 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan plaćanja. Nadalje, člankom 10. ugovorena je između ostalog naknada za prijevremenu otplatu kredita, dok je člankom 12.3. ugovorena naknada za obradu kreditnog zahtjeva.

8. Odredbom članka 81. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj: 96/03. – dalje: ZZP/03) reguliran je pojam nepoštene ugovorne odredbe dok je člankom 82. istog Zakona propisano koje su to pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenim.

8.1. Prema tome, iz odredbi članka 81. i članka 82. ZZP/03 proizlazi da se u smislu tog Zakona može tražiti zaštita samo od pojedinih nepoštenih odredbi te da se slijedom toga ne može tražiti ništetnost cijelog Ugovora, a koje stajalište je izraženo u

odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III/1519/2021 od 15. srpnja 2021. te koje prihvaća i ovaj prvostupanjski sud.

9. Nadalje, člankom 2. stavkom 1. ZZP/03 propisano je da će se, ako tim Zakonom nije drukčije određeno, na obvezno-pravne odnose primijeniti odredbe Zakona o obvezno-pravnim odnosima.

9.1. Kraj činjenice da ZZP/03 nije propisao da se može tražiti ništetnost cijelog potrošačkog ugovora već samo ništetnost pojedinih ugovornih odredbi to u konkretnom slučaju ocjenu ništetnosti predmetnog Ugovora o kreditu valja razmatrati po odredbi članka 322. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23. - dalje ZOO), a koji se u ovom konkretnom slučaju primjenjuje sukladno odredbi članka 1163. stavak 1. istog Zakona budući da je prijeporan Ugovor o kreditu zaključen nakon stupanja na snagu navedenog Zakona.

10. S obzirom na činjenične navode tužitelja prvenstveno valja navesti da su razlozi radi kojih tužitelj smatra da su u cijelosti ništetne odredbe Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli identični razlozima koji su u pogledu tog pitanja navedeni u presudama iz kolektivnog spora.

10.1. Naime, presudama Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ- 7129/2013 od 13. lipnja 2014., Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt- 249/2014 od 9. travnja 2015. i Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III- 2521/2015 pravomoćno je utvrđeno da su kamatne stope tuženice mijenjale bez ugovorenih parametara jednostranom odlukom banke, samim obavješćavanjem o promjeni, dakle, o kojoj promjeni nije pojedinačno pregovarano, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, a što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe.

10.2. Nadalje, presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 2221/2018-11 odbijena je revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., u dijelu (toč. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 izreke) kojim je utvrđeno i da je, između ostalih, i tuženica u ovom postupku povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja takvih ugovora, kao trgovac, nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je postupila suprotno odredbama tada važećeg ZZP/03, kao i protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 139/09, 72/12 i 56/13) te odredbama ZOO, zbog čega je i naloženo tuženici da prekine s navedenim postupanjem i ponudi potrošačima izmjenu ugovorne odredbe kojom je određeno da je iznos glavnice kreditne obveze vezan uz valutu švicarski franak na način da glavnica bude izražena u kunama u iznosu koji je isplaćen u fazi korištenja kredita.

12. Pritom valja ukazati tužitelju da u kolektivnom sporu nisu utvrđene ništetnim ugovorne odredbe o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli te da se na temelju utvrđenja iz kolektivnog spora može zatražiti individualna pravna zaštita, kao što je to učinio i tužitelj, ali u tom slučaju ništetnost pojedinih ugovornih odredbi promatra se u kontekstu njihove djelomične ništetnosti, a ne ništetnosti u cijelosti.

13. Stoga je neutemeljen navod tužitelja kako je u kolektivnom sporu utvrđeno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi te valutnoj klauzuli ništetne, odnosno da bi bile ništetne u cijelosti jer to ne proizlazi iz navedenih pravomoćnih presuda već se tijekom kolektivnog spora ocjenjivalo da li su tužene banke, a među kojima je i tuženica u ovom konkretnom slučaju, postupale na način da su povrijedile kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koji su sadržavali ugovorne odredbe koje su zbog povrede kolektivnih prava potrošača u određenom dijelu ništetne.

14. Da je tome tako proizlazi iz zakonske definicije tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava iz članka 502.a stavak 1. ZPP, kao i s obzirom na sadržaj odredbe članka 502.c istog Zakona, a iz koje slijedi da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavak 1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti te će u tom slučaju sud biti vezan za utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

15. Za ukazati je da je odredbom članka 324. stavka 1. ZOO-a propisano da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora niti odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Prema stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u Odluci od 19. ožujka 2019., poslovni broj: Rev-1172/18, ništetnost dijela ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i ugovorenoj zaštitnoj valutnoj klauzuli ne povlači za sobom i ništetnost cijelog ugovora. Prema odredbi članka 1065. i članka 1021. Zakona o obveznim odnosima bitni sastojci Ugovora o kreditu su obveza davanja određenog novčanog iznosa i obveza vraćanja danog iznosa uz plaćanje ugovorenih kamata u vrijeme i na način kao što je to utvrđeno ugovorom. Eventualna ništetnost odredbi u dijelu ugovorene zaštitne klauzule i načina mijenjanja kamatne stope nisu bitni elementi ugovora, te ugovor može opstati bez njih. Odredbom članka 87. i 102. ZPP-a propisano je da ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači za sobom i ništetnost samog ugovora ako isti može opstati bez te ništetne odredbe. Odredbe predmetnog ugovora o kreditu koje se odnose na glavni predmet, početno ugovorenu kamatnu stopu mogu opstati i bez zaštitne klauzule i bez načina određivanja kako se mijenja kamatna stopa. S obzirom na navedeno tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti predmetnih Ugovora o kreditu nije osnovan.

16. Postupanje tuženice na način kako je to utvrđeno u kolektivnom sporu nema za posljedicu ništetnost cijelih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli.

16.1. Ovo stoga što odredba kojom je ugovorena promjenjiva stopa ugovorne kamate može biti tek djelomično ništetna, odnosno ništetan je samo onaj dio te odredbe kojim je ugovoren način promjene stope u smislu da je ista mijenjana jednostrano odlukom kreditora bez jasnih i razumljivih objektivnih kriterija. Kako je u

kolektivnom sporu nedvojbeno utvrđeno i da se valutna klauzula primjenjivala na način koji nije bio rezultat objektivnih kriterija to znači da je u odnosu na ugovaranje valutne klauzule ništetan samo onaj dio ugovorne odredbe koji se odnosi na takav način promjene tečaja. To nadalje znači da preostali dio tih ugovornih odredbi ostaje na snazi.

17. Daljnje je prijeporno pitanje da li može Ugovor o kreditu u konkretnom slučaju opstati u slučaju djelomične ništetnosti pojedinih odredbi, a stav je ovog suda da takav Ugovor ostaje na snazi jer ništetnost dijela ugovornih odredbi o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli ne predstavlja ni uvjet Ugovora ni odlučnu pobudu zbog koje je isti sklopljen, a takav stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj Rev-1172/2018-2 od 19. ožujka 2019., koji prihvaća i ovaj sud, da u smislu odredbe članka 324. ZOO ništetnost ugovorne odredbe nekog ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučna pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

17.1. Prema tome, po stavu ovog suda tužitelj neosnovano traži ništetnost cijelih Ugovora o kreditu jer su u konkretnom slučaju, bez obzira na djelomičnu ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamati (s time da je u Ugovoru o kreditu broj: 9020288123 ugovorena fiksna kamatna stopa) i valuti, bitni sastojci Ugovora u preostalom dijelu ostali na snazi radi čega su neutemeljeni navodi tužitelja da su i ostale ugovorne odredbe o ulaznoj naknadi, izlaznoj naknadi, primjeni Općih uvjeta tuženice i dr. također ništetne.

17.2. Sve da su i eventualno sporedne ugovorne odredbe ništetne iste nemaju za posljedicu ništetnost cijelih Ugovora o kreditu jer nisu bitni sastojci tog pravnog posla, pa kako ti Ugovori mogu opstati u smislu odredbe članka 324. ZOO-a i u slučaju djelomične ništetnosti bitnih sastojaka iz članka 1021. istog zakona, slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen, kao neosnovan.

18. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, zahtjev za naknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23. i 107/25. - dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 eura (Tbr. 54. OT) i pravo odvjetnika obračunati na sve obavljene radnje pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. OT).

19. Slijedom navedenog, tuženiku je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8. točka 1. OT), nazočnosti na ročištima održanim 23. siječnja 2026. i 3. rujna 2026. u iznosu od 500,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. točka 1. OT), sastava podnesaka od 28. kolovoza 2024., 30. rujna 2024., 31. listopada 2024. i 28. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8. točka 1. OT), što je ukupno 3.500,00 eura uvećano za 25% PDV-a, sveukupno 4.375,00 eura.

19.1. Navedenom iznosu valjalo je pridodati trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 104,71 euro, što je sveukupno 4.479,71 eura, stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

Đakovo, 8. listopada 2026.

Sudac
Petar Grgur

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

Dostaviti:

1. Tužitelju – putem privremenog zastupnika
2. Tuženiku – putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-3088e-56533**

Kontrolni broj: **0c22c-2f3c8-12f66**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.